

skeptisk, fordi jeg frygter, at når vi først begynder at røre ved det her, ender vi en tivolisering.

Men det er klart, at som det forslag ligger, vil jeg godt yde forslagsstillerne den honnør at sige, at jeg synes, det virker gennemtænkt, og det virker også, som om man faktisk har undersøgt en hel del ting – det kan man se af bemærkningerne. Men det er jo også egentlig ret begrænset, og jeg vil så også tillade mig ud fra den begrænsning at læse, at vi er enige om, at vi ikke skal have al mulig pop og plat og tivolisering af gravsteder. Det er slet ikke det, det drejer sig om.

Så vi kan altså også sige det samme som ministeren, nemlig at vi gerne vil være med i nogle forhandlinger hen over sommeren for at se, om vi kan blive enige om nogle mindre justeringer.

Men tilgiv mig dog en lille spydig bemærkning, ikke over for forslagsstillerne, men over for nogle af dem, der i dagspressen synes, det er så forfærdeligt at skulle ligge på f.eks. folkekirken kirkegårde. Man skal jo være meget troende, for at man som ateist tillægger det værdi, at der har været en biskop og indvie kirkegården. Det kan man godt sådan muntre sig en lille smule over.

Da jeg jo altid er meget optaget af lovteknik, er det klart – og jeg tror heller ikke, at vi får nogen problemer med det – at det er vigtigt, at alle konsekvenserne tænkes igennem, og at praksis altså ikke skrider fuldstændig, og vi mener som ministeren, at det er vigtigt, at det er en frivillig ordning.

Jeg vil også godt tilføje: Kan vi ikke blive enige om, når nu forslaget er udformet, at der så bliver ordentlig tid til høring hos de implicerede – for nogle af dem er jo nogle myndigheder, der ligger Kirkeministeriet fjernt – sådan at vi altså ikke får nogen problemer, vi efterfølgende skal til at lappe på, og sådan, at forslaget også bliver teknisk helt i orden.

Men med disse bemærkninger skal vi også fra Venstre udtrykke vilje til at indgå i forhandling med partierne og kirkeministeren med henblik på fremsættelse af et lovforslag næste år.

Og så vil jeg til sidst sige til forslagsstillerne: Jeg håber, man tilgiver, at jeg forlader Folketingssalen nu. Man ved godt, at i disse sidste dage er der mange forskellige møder på samme tid, så derfor vil jeg altså ikke deltage i resten af forhandlingerne.

Formanden:

Tak til fru Birthe Rønn Hornbech. Og så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Lidt i modsætning til den sidste ærede ordfører synes jeg ikke, forslaget virker gennemtænkt. Der er faktisk flere ting i det, jeg ikke forstår.

Men jeg vil godt lige komme med tre principielle bemærkninger.

Den ene er, at det, som vi her i Danmark i det danske sprog har et meget smukt ord for, nemlig ordet kirkegårde, jo simpelt hen er en betegnelse for offentlige begravelsespladser. Kommunale begravelsespladser, hvor der ikke er knyttet nogen kirke til, kalder vi også kirkegårde. Det gør jo ikke, at de mister deres trosneutralitet.

Det andet principielle, jeg vil sige, er, at der altså ikke er noget her i det lutherske Danmark, der hedder indviet jord. Når vi går i gang med en ny kirkegård, tager vi den simpelt hen bare i brug. Det kan godt være, der er en ceremoni, men vi har altså ikke som katolikkerne en præst, der går rundt med en kost og strintringer med viedvand. Jorden er præcis den samme efter som før.

Endelig vil jeg godt sige, at noget, der betyder utrolig meget for os herhjemme – ja, formentlig over det meste af kloden – er gravfreden. Vi kan ikke lide, at grave skændes, og det er ligegyldigt, om det er gjort i ond hensigt, om det er ræve eller hunde eller små børn med små legetøjsskovle, der graver en urne op: Det bryder vi os ikke om. Det betyder, at begravelsessteder skal have tilsyn, og de skal have nogen til at stå for driften.

Kl. 16.10

Problemet med den romantiske tanke, som jeg opfatter forslaget om at sprede urner på stemningsfulde steder i skoven, er jo, at man ikke kan pålægge private skovejere at føre tilsyn med en enkelt grav eller flere, der er anlagt på et eller andet smukt sted, og jeg vil sige, at man vel egentlig heller ikke kan for statskovenes vedkommende.

Derimod synes jeg, det er yderst fornuftigt, som ministeren jo også har sagt, at ophæve kapelkravet, eller rettere sagt, fordi det jo er det, der i virkeligheden er tale om, at overlade til kommunerne selv at afgøre, om de vil bygge et kapel i forbindelse med en ny kommunal kirkegård.

For dem, der skal have en kristelig begravelse, er der jo stadig væk den mulighed at bruge